What Makes a Mishkan, Breaks a Shabbat?

R' Mordechai Torczyner – torczyner@torontotorah.com

1. Rabbi Yosef Dov Soloveitchik (20th century USA), *Halakhic Man* (Kaplan translation, pp. 100-101)
The Scriptural portion of the creation narrative is a legal portion, in which are to be found basic, everlasting halakhic principles... If the Torah then chose to relate to man the tale of creation, we may clearly derive one law from this manner of procedure – viz, that man is obligated to engage in creation and the renewal of the cosmos.

2. Israeli Chief Rabbi Yisrael Meir Lau, press release, 2003

The moment medical science tries to take upon itself duties and areas which are not its responsibility - such as shortening life, cloning or creating life in an unnatural way - we must set down borders in order not to harm the Jewish basic belief that there is a creator of the universe in whose hands life and death are placed.

Mishkan and Shabbat

3. Ramban to Shemot 35:21

"כל איש אשר נשאו לבו" - על החכמים העושים במלאכה יאמר כן, כי לא מצינו על המתנדבים נשיאות לב, אבל יזכיר בהם נדיבות, וטעם "אשר נשאו לבו לקרבה אל המלאכה", כי לא היה בהם שלמד את המלאכות האלה ממלמד, או מי שאימן בהן ידיו כלל, אבל מצא בטבעו שידע לעשות כן, ויגבה לבו בדרכי ד' לבא לפני משה לאמר לו אני אעשה...

"All whose heart elevated him" – It says this [only] regarding the craftsmen; we don't find elevation of the heart regarding the donors, but only generosity. The idea of "whose heart elevated him to draw near to the labour" is that no one among them learned the tasks from a teacher or from someone who trained his hands at all, but he found in his heart that he knew how to do this. His heart was elevated in the ways of Gd, to come before Moshe and say, "I will do..."

4. Midrash Tanchuma Pekudei 11

היה משה מיצר על שלא נשתתף הוא עמהן במלאכת המשכן, כיצד הנדבה נתנה על ידי ישראל והמלאכה נעשית ע"י בצלאל ואהליאב וחכמי לב ולפי שהיה משה מיצר העלים הקב"ה מהם ולא היו יכולין להעמידו...

Moshe was upset that he had not personally taken part in building the Mishkan, as the materials had been donated by the Jews and the work had been performed by Betzalel, Oholiav and the craftsmen. Because Moshe was upset, Gd hid information from the people and they could not make the Mishkan stand...

5. Talmud, Shabbat 49b

אין חייבין אלא על מלאכה שכיוצא בה היתה במשכן: הם זרעו ואתם לא תזרעו, הם קצרו ואתם לא תקצרו, הם העלו את הקרשים מקרקע לעגלה ואתם לא תכניסו מרשות הרבים לרשות היחיד...

One is liable only for *melachah* the likes of which was performed in the Mishkan. They planted, you shall not plant. They harvested, you shall not harvest. They picked up the beams from the ground to the wagon, you shall not bring from public areas into private areas...

6. Talmud, Yevamot 6a-b

יכול יהא בנין בית המקדש דוחה שבת? ת"ל "את שבתותי תשמורו ומקדשי תיראו" - כולכם חייבין בכבודי...
יכול יהא בנין בית המקדש? תלמוד לומר "את שבתותי תשמורו ואת מקדשי תיראו" - נאמרה שמירה בשבת ונאמרה מורא במקדש, מה שמירה האמורה במקדש לא ממקדש אתה מתיירא אלא ממי שהזהיר על השבת, אף מורא האמורה במקדש לא ממקדש אתה מתיירא אלא ממי שהזהיר על השבת, אף מורא האמורה במקדש לא ממקדש אתה מתיירא אלא ממי שהזהיר על השבת, אף מורא במקדש לא ממקדש אתה מתיירא אלא ממי שהזהיר על השבת, אף מורא במקדש לא ממקדש אתה מתיירא אלא ממי שהזהיר על השבת, אף מורא במקדש לא ממקדש אתה מתיירא אלא ממי שהזהיר על השבת, אף מורא במקדש לא ממקדש אתה מתיירא אלא ממי שהזהיר על השבת, אף מורא במקדש לא ממקדש אתה מתיירא אלא ממי שהזהיר על השבת, אף מורא האמורה במקדש לא ממקדש אתה מתיירא אלא ממי שהזהיר על השבת, אף מורא האמורה במקדש לא ממקדש אתה מתיירא אלא ממי שהזהיר על השבת, אף מורא האמורה במקדש לא ממקדש אתה מתיירא אלא ממי שהזהיר על השבת, אף מורא האמורה במקדש לא ממקדש אתה מתיירא אלא ממי שהזהיר על השבת, אף מורא האמורה במקדש לא ממי שהזהיר על השבת, אף מורא האמורה במקדש לא ממי שהזהיר על השבת, אף מורא האמורה במקדש לא ממיבת במקדש לא ממי שהזהיר על השבת, אף מורא האמורה במקדש לא ממיבת במקדש לא ממירה על המקדש המורה במקדש לא ממירה שהזהיר על השבת, אף מורא במקדש לא ממירה במקדש לא

I might say that one should revere the Sanctuary [itself]? Vayikra 26:2 says, "Guard My Shabbatot and revere My Sanctuary" – "Guarding" is stated regarding Shabbat and "Guarding" is stated regarding the Sanctuary; just as you do not revere Shabbat but rather the One who commanded it, so you do not revere the Sanctuary but rather the One who commanded it.

Two Ideas: Context, Divine command

7. Ramban to Bereishit 28:18

ובבאם לארץ נאסרה עליהם המצבה (דברים טז כב) מפני ששמו אותה הכנענים להם לחק יותר מן המזבחות... או שלא רצה לאסור הכל... And when they arrived in the land the *matzeivah* was prohibited for them because the Canaanites made it a greater ritual for themselves than the altars... Or because Gd did not wish to prohibit everything...

8. Rambam, Moreh haNevuchim 3:26, based on Bereishit Rabbah 44:1

שכלל המצוה יש לה סבה בהכרח ומפני תועלת אחת צוה בה, אבל חלקיה הם אשר נאמר בהם שהם למצוה לבד. והמשל בו שהריגת בעלי חיים לצורך המזון הטוב מבוארת התועלת כמו שאנחנו עתידים לבאר, אמנם היותו בשחיטה לא בנחירה, ובפסיקת הוושט והגרגרת במקום מיוחד, אלו וכיוצא בהן לצרת בהם את הרביות

Each general mitzvah must have a cause, and it is commanded for a particular benefit. However, its components are just commands. For example, regarding killing a living thing for good food, the benefit is as we will clarify, but the fact that it is performed via *shechitah* rather than *nechirah*, and severing the esophagus and windpipe in a particular spot, these and similar actions are to refine [Gd's] creations...

A third idea: An inherent difference between Mishkan and Shabbat

9. Radak to Bereishit 2:15

והניחהו בה שיעבוד האדמה ההיא בנכוש ובעדור בירקות ובאילנות למאכלו, ולשמרה מחיות ומעופות כפי כחו. He placed him there to work that land with digging and hoeing vegetables and trees for his food, and to guard it from wild animals and birds according to his ability.

10. Rabbi Yosef Albo, Sefer halkarim 2:31

בזאת המראה הגדולה נרמז לאליהו התחלק המציאות לג' עולמות... ושיש עליהם נמצא א' מקשר כל חלקי המציאות זה בזה... הוא האלוק יתב', ושהנמצא ההראה הגדולה נרמז לאליהו התחלק המציאות לג' עולמות... ושיש עליהם נמצא א' מקשר כל חלקי המציאות זקול דממה דקה"... והוא נבדל תכלית ההבדל מהם, כי מהותו נעלם תכלית ההעלם, עד שאי אפשר שיולץ ממנו אלא בתארי השוללות הנקראים "קול דממה דקה"... In this great vision was hinted to Eliyahu the division of existence into three worlds... And that there is One who unites all parts of existence... This is Gd, and this [Gd] is separate from them utterly, hidden with the height of hiddenness, such that one cannot describe Him other than with descriptions of what He is not, which is "the silent, small voice"...

11. Zohar, Bereishit pg. 209b

מאן דצלי צלותיה (וקם) קמי מאריה אצטריך ליה דלא למשמע קליה בצלותיה ומאן דאשמע קליה בצלותיה לא אשתמע מ"ט בגין (שמות ר"ב ב) דצלותא לאו איהי ההיא קלא דאשתמע... ובגין כך לא אצטריך ליה לבר נש למשמע קליה בצלותיה אלא לצלאה בלחש בההוא קלא דלא אשתמע ודא היא צלותא דאתקבלת תדיר.

One who prays before his Master should not raise his voice in his prayer; one who raises his voice in his prayer will not be heard. Why? Because prayer is not the voice that is heard... And so one need not make his voice audible in his prayer, but pray silently, in the voice that is not heard. This is the prayer that is always accepted.

12. Rabbi Samson Raphael Hirsch, Horeb paragraph 608

Not in order to shine as a nation among nations do we raise our prayers and hopes for a reunion in our land, but in order to find a soil for the better fulfillment of our spiritual vocation in that reunion and in that land which was promised, and given, and again promised for our observance of the Torah. But this very vocation obliges us, until G-d shall call us back to the Holy Land, to live and to work as patriots wherever He has placed us... It obliges us, further, to allow our longing for the far-off land to express itself only in mourning, in wishing and hoping; and only through the honest fulfillment of all Jewish duties to await the realization of this hope. But it forbids us to strive for the reunion or possession of the land by any but spiritual means.

13. Rabbi Yitzhak Reines, Or Chadash al Zion, pg. 17

It was already envisioned regarding us from the start that the result of the pursuits and oppressions Israel would bear in its exile would be an improvement in its moral state. We now see that these pursuits have awakened and continue to awaken the Zionist ideal, at the least <u>distancing the nation from assimilation</u>, returning to the moral good. Thus there is no doubt that this Zionist movement is that which they prophesied from the start.

14. Midrash, Avot d'Rabbi Natan I 1

בשביעי מהו אומר? מזמור שיר ליום השבת (שם צ"ב) - יום שכולו שבת, שאין בו לא אכילה ולא שתיה ולא משא ומתן אלא צדיקים יושבין ועטרותיהן בראשיהן ונזונין מזיו השכינה, שנאמר...

What does he say on the seventh [day]? "A psalm for Shabbat" – a day that is entirely Shabbat, without eating, without drinking, without commerce, but only the righteous sit, crowns on their heads, nourished by the radiance of the Shechinah, as it is written...